

Beste mensen,

Het loopt weer stilaan tegen kerstmis. Uitzien naar wat warmte en gezelligheid. We hebben het vóór op mensen in de wereld die dat niet hebben; Oekraïne, Israël, Palestina. In de laatste plaats ligt Bethlehem, waar 2023 jaar geleden Christus in zijn kleine koude kathedraal geboren werd, enkel verwarmd door de asem van een ezel en een os. De kleine vrede-brenger die nu, 2024 jaar later, raketten, bommen en geweld zag en ziet scheren over zijn geboortestreek. De hele wereld bemoeit zich ermee. Woorden worden zorgvuldig afgewogen, diplomatie is geboden. Er is weinig nodig om de vlam weer in de pan te laten slaan. En dat alles om de 'lieve vrede...'

Grote kans dat onze kleinkinderen die dit jaar voor het eerst de middelbare school bezoeken, nog nooit sneeuw met kerstmis gezien hebben. Een nóg grotere kans is dat zij sneeuw in verband brengen met de wintersport. Alles verandert zo makkelijk in onze tijd. En net zo makkelijk veranderen wij mee. *'Brabant, ge verandert'*, zong Ad de Laat al in 1979. Tegelijkertijd zou hij hebben kunnen zingen: 'Wirreld, ge verandert, ge bent nie mir zo as toen...'

En we veranderen mee. Het gaat vanzelf. Met de stroom mee. We zouden ons de vraag kunnen stellen: waarom verandert oorlog en onvrede dan niet? We bedoelen het allemaal toch zo goed? Waarom delft de vrede telkens weer het onderspit? Het antwoord is net zo simpel als waar; omdat macht, geld, en aanzien nog steeds het 'hoogste woord' hebben. En laat dat nou nét die dingen zijn waar dat kleine Kerstkind niks om gaf.

Gelukkig zijn er op de wereld nog meer mensen die de vrede willen doen dan dat er oorlogliefhebbers zijn. De vredebrengers zijn in de meerderheid. Ge voelt vanzelf of ge daarbij wilt horen. En dan voelt dat als Kerstmis. Dan voelt dat goed. Dan zou je kunnen zingen: 'wirreld, ge verandert, mar wel ten goede'.

Blijf hopen, blijf zingen, blijf goei dingen doen. Zalig Kerstmis!

Pastoor en kapelaan